

100 Rbd. være at forandre til „i det Mindste“. Saaftremt Udvalgets Indstilling, om at Degradationsstraf ikke anvendes paa Officerer, gives Medhold, vil Udeladelsen af hvad Paragræphens Slutning indeholder med Hensyn til denne Straf heraf være en Følge.

ad § 42.

„Krigsministerens Overbefaling“ forandres som ovenfor bragt i Forslag.

De midlertidige Bestemmelser.

ad § 1.

Skjøndt det maa indrømmes, at en Bestemmelse som den, at Alle, der ere fødte før 1ste Januar 1826 og hidtil med tilstrækkelig Hjemmel ere forbigaaede, fremdeles skulle være frie for Ansættelse ved de borgerlige Corps, vil bidrage til, at disse Corpsers Styrke ikke bliver saa stor som naar Udfæstet følges, skjøner Udvalget dog ikke rettere, end at Villighed i saa høj Grad taler for, at samme Regel følges med Hensyn til Tjenestepigten i de borgerlige Corps, som er foreskrevet for Armeen (Lov 12te Febr. 1849 § 5), at det ikke har taget i Betænkning at foreslaae en Forandring i Overeensstemmelse hermed. Det maa nemlig ikke tabes af Sigte, at Paalægget af en ny Byrde rammer saameget des føleligere, jo ældre den Vedkommende er, at en Saadan ikke saa let sætter sig ind i og finder sig i nye og uvante Forhold som den Yngre, og det saameget mere, naar der, som her, er Spørgsmaal om Præstationer, hvor det ofte kommer an paa legemlig Udholdenhed og Kraft. Her til kommer endnu Hensyn til det Mandskab, der udfæstes ifølge Anordn. 23de September 1848 § 1, og som ifølge Lov 12te Febr. 1849 § 5 er pligtigt at tjene saalænge de bestaaende Krigsforhold maatte gjøre det nødvendigt, idet nemlig Udfæstets Bestemmelse vil medføre, at dette Mandskab, der ikke blot er udfæstet udenfor Reglen i Loven af 1849, men ogsaa, naar det engang forløves, vil have gjort et fleeraarigt, farligt og besværligt Felttog, derefter ovenikøbet vil blive paalagt en Tjeneste i de borgerlige Corps, hvorfor det efter de tidligere gjældende Regler var frit.

Endelig bør det ikke lades ubemærket, at de borgerlige Corpsers hidtilværende Styrke dog

ikke, om end Udvalgets Forslag i dette Punkt tages tilfølgende, vil lide det Skaar, det ved første Næst kunde synes, idet nemlig, hvis Udvalgets Indstilling med Hensyn til § 8 vinder Bifald, Fritagelserne fra Tjeneste i de borgerlige Corps ville blive saagodtsom ingen, hvorefter de efter de hidtil bestaaende Forhold have udgjort et særdeles stort Antal.

ad § 2.

De Grunde, der tale for den af Udvalget foreslaaede Forandring i § 1, ere ogsaa i Gætt og Alt anvendelige ved nærværende Paragræph, saa at vi blot behøve at henvise til dem, naar vi her foreslaae den samme Forandring. For det Tilfælde, at enkelte Medlemmer af Livcorpsen, som ere fødte efter 1ste Jan. 1826, maatte have afsløvet Embedsexamen eller tjent 6 Aar i Corpsen, under hvilke Forsættninger, de efter de nu bestaaende Regler have erhvervet Ret til at meddeles Afsted, uden at kunne afkræves videre borgerlig militair Tjeneste, skjønes denne, ved Opfyldelsen af, hvad der paalægger dem, alt erhvervede Ret, ikke at burde betages dem ved den Lov, der nu agtes givet, og de, der ere i dette Tilfælde, maatte da under alle Omstændigheder være at fritage for videre borgerlig militair Tjeneste, om man end ikke vilde gaae saavidt, som Udvalget har tilladt sig at indstille, nemlig opheve Corpsen saaledes, at de, der for Tiden ere indtraadte i Sammen og ere vaabenøvede, ikke uden efter deres eget Dnske ansættes ved noget borgerligt Corps.

ad § 3.

Efter hvad Chefen for Borgervæbningen har anført, forekommer det Udvalget, at der er al Anledning til strax at opheve Kongens Livjægercorps, uden at det paalægges dets nuværende Medlemmer, som ere vaabenøvede, at indtræde under Væbningen som i Udfæstet foreslaaet. Det er i denne Anledning af Chefen bemærket, at selv om man gaar tilbage til 1ste Januar 1821 og kun fritager dem, der ere fødte før denne Tid, for videre Tjeneste, vil, naar derefter endvidere fradrages de, der enten ere eller ville være at udfæste til Armeen eller som Nøvede at ansætte ved et af de borgerlige Corps, samt de, der have udtjent eller kunne antages at ville borttræde i